

USTVARJAJTE SVOJE JASLICE S PAPEŽEM FRANČIŠKOM
GRECCIO IN O-ANTIFONE

brat Michael Lasky, OFM Conv.
& *Ilustracija: brat Joseph Dorniak, OFM Conv.*

Predgovor

Bratje iz Greccia v Italiji so se stoletja, zaviti v svoja oblačila, da bi se zaščitili pred decembrskim mrazom, zatekali v kapelo v votlini za večerno molitev. V utripajoči svetlobi sveč in sozvočju, ki ga je spodbujal brat prepih, je glas pridobival na tonu in samozavesti, kot bi se vzpenjali na isto goro. Zbor bratov je prepeval O-antifone, ki jim je sledil Magnificat iz Lukovega evangelija, Marijina hvalnica kot odgovor na oznanilo nadangela Gabrijela:

Moja duša poveljuje Gospoda, moje srce se raduje v Bogu, mojem Zveličarju.

*Ozrl se je na nizkost svoje dekle,
glej, odslej me bodo blagrovali vsi rodovi.*

Velike reči mi je storil Vsemogočni, njegovo ime je sveto.

Iz roda v rod skazuje svoje usmiljenje vsem, ki mu zvesto služijo.

Dvignil je svojo močno roko, razkropil je vse, ki so napuhnjenih misli.

Mogočne je vrgel s prestola in povišal je nizke.

Lačne je napolnil z dobrotami in bogate je odpustil prazne.

Sprejel je svoje izvoljeno ljudstvo, kakor je obljubil našim očetom.

Spomnil se je svoje dobrote do Abrahama in vseh njegovih potomcev.

O-antifone, ki se pojejo od 17. do 23. decembra, spominjajo na nazive Jezusa, Mesija, ki že od staroza-veznih časov zvenijo od morskih obal do vrhov gora in od sinagog do kapel. V teh antifonah se skriva hrepenenje po Kristusovem prihodu v slavi, ki ga na novo vdihne spomin na njegov prvi prihod ob božiču.

O Modrost, o Gospod Izraela,
v nas zaneti zaupanje v Božjo voljo.

O poganjek Jesejev, o ključ Davidov
okrepi nas v upanju na obljube, ki
smo jih dobili kot Božje ljudstvo.

O Vzhajajoči, o Kralj narod
vžgi naša srca, da bi živeli in ozna-
njali veselo novico.

O Emanuel, Bog z nami
pritegni nas k življenju v intimni
navzočnosti popolne Trojice
in preproste Enosti.

Skupina menihov iz 6. stoletja je s smislom za humor, ki so ga pozneje prevzeli Frančiškovi bratje, *O-antifone* uredila tako, da z branjem prvih črk vsakega od latinskih nazivov za Jezusa [Emmanuel, Rex, Oriens, Clavis, Radix, Adonai, Sapientia] od 23. decembra od zadaj naprej dobimo akrostih iz dveh besed: ERO CRAS. Ta besedna zveza, ki se nanaša na božični večer, se prevaja kot: "Jutri bom prišel". Medtem ko nas Mesija kliče, nam lahko to pomaga, da se pripravimo, ko bo ta jutri prišel.

Uvod

Frančišku Asiškemu pripisujejo zasluge za popularizacijo jaslic s spominskim obeležjem v Grecciu pred 800 leti. Papež Frančišek v apostolskem pismu *Admirabile signum* (2019), v katerem se pogloblja v

pomen in pomembnost jaslic, razmišlja o Greciu leta 1223. Ob razlagi duha svetega Frančiška nas papež spomni: »Jaslice so namreč kot živi evangelij, ki teče iz strani Svetega pisma. Medtem ko zremo božični prizor, smo povabljeni, da se duhovno odpravimo na pot, pritegnjeni od ponižnosti Njega, ki je postal človek, da bi srečal vsakega človeka. In odkrijemo, da nas On tako ljubi, da se je združil z nami, da bi se mogli tudi mi združiti z Njim«. ¹

Ta knjižica je zasnovana tako, da nam pomaga na duhovnem potovanju v adventnem in božičnem času, saj združuje navdih iz Greccia in *O-antifone*. Obenem pa nam to pomaga tudi pri globljem razmišljanju, kako najbolje živeti družbeni nauk Cerkve v današnjem svetu. Skratka, gre za "frančiškovo molitev v akciji", ki v trenutkih tišine, delovanja, pesmi in premišljevanja krepi naš odnos z Bogom in z drugimi.

Papež Frančišek, ki gleda z očmi srca, pravi, da je »sv. Frančišek s preprostostjo tega znamenja opravil ogromno dejanje evangelizacije. Njegov pouk je prodril v srca kristjanov in do današnjega dne ostaja kot pristna oblika, s katero ponovno čisto preprosto predložimo lepoto naše vere. Z druge strani sam kraj nastanka prvih jaslic izraža in vzbuja ta čustva. Greccio je postal zatočišče za dušo, ki se skrije na skalo, da bi se pustila oviti v tišino«. ²

Molitev, predstavljeno v tem gradivu, je mogoče prilagoditi vsem okoliščinam: od kuhinje preobremenjene enostarševske družine do kapele verske skupnosti. Postavitev jaslic je mogoče opraviti na primer v tradicionalnih dneh *O-antifone* (17.-23. december) ali na kateri koli drug dan adventnega časa.

Pustite se voditi Duhu in se spomnite nasveta papeža Frančiška: »Pred jaslicami se duh rad poda v čas, ko smo bili otroci in smo nestrpno pričakovali čas, ko jih bomo začeli postavljati. Ti spomini nas pripravljajo, da se vedno znova zavemo velikega daru, ki nam je bil dan, ko nam je bila posredovana vera; istočasno pa nam dajo začutiti dolžnost in veselje, da otrokom in vnukom damo isto izkustvo. Ni pomembno, kako pripravimo jaslice. Lahko so vedno iste, ali pa jih vsako leto spremenimo; pomembno je, da govorijo našemu življenju. Kjer koli in v kateri koli obliki jaslice govorijo o Božji ljubezni; o ljubezni Boga, ki je postal otrok, da bi nam povedal, kako blizu je vsakemu človeku, ne glede na to, v kakšnem položaju se nahaja«. ³

Vsaka molitev se začne z *O-antifono* ustreznega dne, sledi pa ji razmišljanje papeža Frančiška o pomenu in pomembnosti jaslic, ki ga je navdihnil sveti Frančišek Asiški v Grecciu.

Udeleženci so nato povabljeni, da uredijo nekatere dele jaslic, kar je glede na velikost jaslic in domišljijo vsakega lahko opravljeno hitro ali pa traja dlje.

Nato sledi priporočilo za prižiganje sveč, od prve na prvi dan do vseh sedmih na zadnji dan. Prižig sveč(e) naj uvede v trenutek tihe hvaležnosti Bogu in bedenje, polno upanja, ki ga navdihuje pravkar storjena gesta. Na tej točki lahko med ponovnim prižiganjem sveč spet zapojete stavke antifon prejšnjih dni. Naj Duh navdihuje vašo ustvarjalnost. Na koncu vam kot spodbudo za razmišljanje ponujamo odlomek iz Družbenega nauka Cerkve, ki naj bi skrivnosti božične zgodbe približal današnjemu svetu v upanju, da bo spodbudil tudi pogovor. Uradnega sklepa ni. Morda se boste odločili za spontano molitev kot priprošnjo ali pa morda za skupno recitacijo pesmi Magnificat (navedene v predgovoru). Duh vas lahko preprosto vodi tudi k skodelici kave, čaja ali vroče čokolade in nadaljujete pogovor o Kristusovi navzočnosti v vašem življenju.

O MODROST

O SAPIENTIA

MODROST

Papež Frančišek nas preko Greccia uči:

Najprej prikažemo kontekst zvezdnatega neba v temi in tišini noči. Ne le zaradi zvestobe evangeljskim pripovedim, ampak tudi zaradi pomena, ki ga ima. Pomislimo, kako pogosto noč obdaja naše življenje. No, tudi v teh trenutkih nas Bog ne pusti same, ampak je navzoč, da bi odgovoril na odločilna vprašanja o smislu našega obstoja: Kdo sem? Od kod prihajam? Zakaj sem se rodil v tem času? Zakaj ljubim? Zakaj trpim? Zakaj bom umrl? Da bi odgovoril na ta vprašanja, je Bog postal človek. Njegova bližina prinaša svetlobo tam, kjer je tema, in razsvetljuje tiste, ki gredo skozi temo trpljenja (prim. Lk 1,79).⁴ **V svoji Modrosti nam Bog daje zvezdo, ki ji lahko sledimo, in tako najdemo sijočo luč odgovorov na vprašanja, ki so navzoča v temi našega srca. Angeli in kometna zvezda so znamenje, da smo tudi mi poklicani, da se odpravimo v votlino in častimo Gospoda.**

V JASLICE POSTAVITE ANGELE IN ZVEZDO

Prižgite prvo svečo in zapojte:

O **Modrost**, ki si izšla iz ust Najvišjega,
ki segaš od kraja do kraja
ter krepko in blágo vse urejaš:
pridi in uči nas pota razumnosti.
Veseli se! Veseli se, Izrael! Emanuel prihaja k tebi.

Živeti jaslice danes

Pomanjkanje tišine in poslušanja ter spreminjanje vsega v hitra in frenetična sporočila spodkopava osnovno strukturo modrega človeškega sporazumevanja. Ustvarja se nov način življenja, v katerem človek gradi tisto, kar želi imeti pred seboj, in izključuje vse, česar ne more nadzorovati ali spoznati površno in takoj. Ta dinamika po svoji notranji logiki preprečuje umirjen razmislek, ki bi nas lahko pripeljal do skupne modrosti.

[Papež Frančišek, Vsi bratje 49].

O GOSPOD IN VODITELJ IZRAELOVE HIŠE

O ADONAI

GOSPOD IN VODITELJ IZRAELOVE HIŠE

Papež Frančišek nas preko Greccia uči:

25. decembra je v Greccio prišlo veliko bratov iz različnih krajev, prišli pa so tudi možje in žene iz kmečkih hiš tistega področja, ki so prinesli s seboj rože in bakle, da bi razsvetlili tisto sveto noč. Ko je prišel Frančišek, je našel jaslje s senom, vola in oslička. Ljudje, ki so prihiteli, so pred božičnim prizorom, ki ga dotlej niso nikdar videli, izražali neizrekljivo veselje. Potem je duhovnik na jasliah obhajal slovesno evharistijo in pokazal vez med učlovečenjem Božjega Sina in evharistijo. Ob tisti priliki v Grecciu ni bilo figuric: jaslice so ustvarili in doživljali tisti, ki so bili navzoči.⁵ Tako se je rodila naša tradicija: vsi so bili okoli votline, **da bi se poklonili Gospodu**, polni veselja, pri čemer ni več razdalje med dogodkom, ki se odvija, in tistimi, ki postanejo soudeleženci skrivnosti.

V JASLICE POLOŽITE SENO IN ŽIVALI

Prižgite dve sveči in zapojte:

O **Gospod** (Adonai) in voditelj Izraelove hiše,
ki si se Mojzesu prikazal v gorečem grmu
in mu na Sinaju dal zapovedi:
pridi in nas z močno roko reši.
Veseli se! Veseli se, Izrael! Emanuel prihaja k tebi.

Živeti jaslice danes

Frančišek Asiški nam tudi pokaže, da celostna ekologija zahteva odprtost do področij, ki presegajo govorico naravoslovnih znanosti oziroma biologije in se povezujejo s človekovim bistvom. Tako kakor se dogaja nam, ko se v nekoga zaljubimo, tako je Frančiškovo vsakokratno opazovanje sonca, lune, najmanjših živali odmevalo v njegovi hvalnici vsem drugim stvarem. Zapletal se je v občestvo z vsem stvarstvom, saj je pridigal celo cvetlicam in »jih vabil, naj hvalijo in ljubijo Boga, kakor z razumom obdarjene«. Njegov odgovor je bil veliko več kot razumska ocena ali ekonomska računica, kajti njemu je bila vsaka stvar ljubeča sestra.

[Papež Frančišek, Hvaljen, moj Gospod 11].

O KORENINA JESEJEVA

O RADIX JESSE

KORENINA JESEJEVA

Papež Frančišek nas preko Greccia uči:

V naše jaslice imamo navado postavljati veliko simboličnih figuric. Predvsem figurice beračev in ljudi, ki ne poznajo nobenega drugega obilja kot obilje srca. Tudi ti so popolnoma upravičeno blizu Deteta Jezusa; nihče jih ne more izseliti ali poslati stran od jaslic, ki so tako provizorične, da se zdi, da so ubogi tu povsem doma. Nasprotno, reveži so resnično privilegiranci te skrivnosti in pogosto tisti, ki jim v največji meri uspe prepoznati Božjo navzočnost med nami. Revni in preprosti v jaslicah nas spominjajo, da je Bog postal človek za tiste, ki najbolj potrebujejo njegovo ljubezen in prosijo za njegovo bližino. Jezus, »krotak in iz srca ponižen« (Mt 11,29), se je rodil ubog, živel je preprosto življenje, da bi nas naučil doumeti bistveno in živeti iz njega. Iz jaslic jasno izhaja sporočilo, da se ne smemo pustiti zaslepiti bogastvu in tolikim kratkotrajnim ponudbam sreče. Herodova palača je v ozadju, zaprta, gluha za oznanilo veselja. Z rojstvom v jaslih Bog sam začne edino resnično revolucijo, ki razdedinjenim in odrinjenim daje upanje: revolucijo ljubezni, revolucijo nežnosti. Iz jaslic Jezus s krotko oblastjo razglša poziv k podelitvi z zadnjimi kot pot k bolj človeškemu in bratskemu svetu, v katerem nihče ne bo izključen in odrinjen.⁶

V JASLICE POLOŽITE FIGURICE REVNIH IN VAŠČANOV

Prižgite tri sveče in zapojete:

O korenina Jésejeva,
ki si v znamenje ljudstvom
in bodo pred teboj kralji umolknil
in te narodi molili: pridi in nas reši, nikar več ne odlašaj!
Veseli se! Veseli se, Izrael! Emanuel prihaja k tebi.

Živeti jaslice danes

Vabim k upanju, ki »**govori o resničnosti**; ki je neodvisno od konkretnih okoliščin in zgodovinskih danosti, s katerimi živimo, **zakoreninjeno v globini človeškega bitja**. Govori o žeji, o težnjah, o hrepenenju po polnosti, o uresničenem življenju, o tem, da smo umerjeni po velikih stvareh, kot so resnica, dobrotu in lepota, pravičnost in ljubezen. (...) Upanje je drzno, zna preseči osebno lagodje, varnost in plačilo, ki zožujejo obzorje, da bi se odprli velikim idejam, zaradi katerih je življenje lepše in vrednejše.« Hodimo v upanju.

[Papež Frančišek, Vsi bratje 55].

O KLJUČ DAVIDOV

O CLAVIS DAVID

KLJUČ DAVIDOV

Papež Frančišek nas preko Greccia uči:

Postopoma nas jaslice pripeljejo do votline, kjer najdemo figurici Marije in Jožefa. Marija je mati, ki zre svojega otroka in ga kaže tistim, ki ga pridejo obiskat. Njena figurica nas vodi k premišljevanju o veliki skrivnosti, v katero je bilo vpleteno to dekle, ko je Bog potrkal na vrata njenega brezmadežnega srca. Na oznanilo angela, ki jo je prosil, naj postane Božja mati, je Marija odgovorila s polno in popolno pokorščino. Njene besede: »Glej, Gospodova služabnica sem, zgodi se mi po tvoji besedi« (Lk 1,38), so za vse nas pričevanje, kako naj se v veri prepustimo Božji volji. **Ob Mariji je sveti Jožef, da bi obvaroval Dete in njegovo mater.** Ko ga bo Bog opozoril na Herodovo nevarnost, se bo brez oklevanja podal na pot v Egipt (prim. Mt 2,13-15). Ko bo nevarnost minila, bo družino privedel v Nazaret, kjer bo prvi vzgojitelj dečka in mladostnika Jezusa.⁷

V JASLICE POLOŽITE KIPCA MARIJE IN JOŽEFA

Prižgite štiri sveče in zapojte:

O ključ Davidov in žezlo Izraelove hiše,
ki odpreš in nihče ne zapre,
zapreš in nihče na odpre: pridi in nas reši iz ječe jetnika,
ki sedi v temi in smrtni senci.
Veseli se! Veseli se, Izrael! Emanuel prihaja k tebi.

Živeti jaslice danes

Danes vam želim predstaviti Jožefa kot preganjanega in pogumnega migranta. Tako ga opisuje evangelist Matej. Ta posebni dogodek v Jezusovem življenju, katerega protagonista sta tudi Jožef in Marija, je tradicionalno znan kot "beg v Egipt" (prim. Mt 2,13-23). Družina iz Nazareta je bila tako ponižana in je na lastni koži izkusila negotovost, strah in bolečino, ko je morala zapustiti svojo domovino. Tudi danes so številni naši bratje in sestre prisiljeni izkusiti enako krivico in trpljenje. Vzrok za to sta skoraj vedno aroganca in nasilje močnih. To je veljalo tudi za Jezusa ... pomislimo na Jezusa v objemu Jožefa in Marije, ki je bežal, in zazrimo v njem vse današnje migrante. To je resničnost današnje migracije, pred katero si ne moremo zatiskati oči.

[Papež Frančišek, 5. kateheza o svetem Jožefu].

O VZHAJAOČI

O ORIENS

VZHAJAJOČI

Papež Frančišek nas preko Greccia uči:

V maši, znani kot »pastirska maša«, ki jo obhajamo **ob zori na božični dan**, slišimo vzklik: »Pojdimo torej v Betlehem in pogledajmo to, kar se je zgodilo in kar nam je sporočil Gospod« (Lk 2,15): tako so rekli pastirji po oznanilu, ki so ga prejeli od angelov. Iz preprostosti tega opisa dobivamo čudovit pouk. Za razliko od toliko ljudi, ki nameravajo narediti še tisoč drugih stvari, pastirji postanejo prve priče bistvenega, se pravi zveličanja, ki je podarjeno. Najbolj ponižni in najbolj ubogi znajo sprejeti dogodek učlovečenja. Bogu, ki nam prihaja naproti v Detetu Jezusu, pastirji odgovorijo tako, da se podajo na pot k Njemu, zaradi srečanja ljubezni in hvaležnega čudenja. Prav to srečanje med Bogom in njegovimi otroki po zaslugi Jezusa daje življenje naši veri, tvori njeno enkratno lepoto, ki na poseben način sije iz jaslíc.⁸

V JASLICE POLOŽITE PASTIRJE

Prižgite pet sveč in zapojte

O Vzhajajoči, svit večne luči,
in sonce pravice:
pridi in razsvetli vse, ki sedijo v temi
in smrtni senci.

Veseli se! Veseli se, Izrael! Emanuel prihaja k tebi.

Živeti jaslice danes

Zaupnost Cerkve z Gospodom [**Zvezda, ki od zgoraj vodi naše korake po poti miru**] je potujoča zaupnost in občestvo »se bistveno izoblikuje kot misijonarsko občestvo«. Danes je življenjskega pomena, da gre Cerkev, zvesta Učenikovemu vzoru, oznanjat evangelij vsem, v vse kraje, v vse okoliščine brez odlašanja, brez odpora in brez strahu. Evangeljsko veselje je za vse ljudstvo, nihče ne more izključiti nikogar. Tako angel oznanja betlehemskim pastirjem: »Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo« (Lk 2,10). (...) Da bi razumeli to resničnost, se ji moramo približati s pogledom na Dobrega Pastirja, ki ne sodi, ampak ljubi.

[Papež Frančišek, Veselje evangelija 23.125].

O KRALJ NARODOV

O REX GENTIUM

KRALJ NARODOV

Papež Frančišek nas preko Greccia uči:

Ko so gledali zvezdo, so se ti modri in bogati gospodje z Vzhoda podali na pot proti Betlehemu, da bi spoznali Jezusa in mu darovali zlato, kadilo in miro. Tudi ti darovi imajo alegoričen pomen: zlato časti Jezusovo kraljevsko dostojanstvo, kadilo njegovo božanstvo, mira njegovo sveto človeškost, ki bo spoznala smrt in pokop. (...) Modri nas učijo, da lahko krenemo zelo od daleč, da bi prišli do Jezusa. To so bogati možje, modri tujci, žejni neskončnega, ki se podajo na dolgo in nevarno potovanje, ki pripelje do Betlehema (prim. Mt 2,1-12). Pred Kraljem Otrokom jih prevzame veliko veselje. Ubožnost okolja jih ne pohujša; brez oklevanja padejo na kolena in ga počastijo. Pred njim razumejo, da Bog tako, kakor s **suvereno modrostjo** ureja tek zvezd, vodi tek zgodovine, ko ponižuje mogočne in povišuje ponižne.⁹

V JASLICE POLOŽITE MODRE

Prižgite šest sveč in zapojte:

O **Kralj narodov**, vsem zaželeni,
vogelni kamen, ki povezuješ božje in človeško,
pridi in reši človeka,
ki si ga iz prsti naredil.
Veseli se! Veseli se, Izrael! Emanuel prihaja k tebi.

Živeti jaslice danes

Za Cerkev je izbira za uboge najprej teološka kategorija in šele nato kulturno, sociološko, politično ali filozofsko vprašanje. Bog naklanja ubogim »svoje prvo usmiljenje«. Ta posebna Božja ljubezen ima posledice v verskem življenju vseh kristjanov, ki so poklicani, da mislijo tako kakor Jezus (prim. Flp 2,5). Ta ljubezen navdihuje Cerkev v odločitvi za uboge. Treba jo je razumeti kot »posebno prednost v načinu, kako uresničujemo krščansko ljubezen. To odločitev izpričuje celotno izročilo Cerkve«. Ta odločitev »izhaja iz naše krščanske vere v Boga, ki je zaradi nas postal ubog, da bi nas obogatil s svojim uboštvom«. **Zaradi tega si želim ubogo Cerkev za uboge. Ubogi nas lahko veliko naučijo.**

[Papež Frančišek, Veselje evangelija 198].

O EMANUEL, KRALJ IN ZAKONODAVEC

O EMMANUEL

EMANUEL, KRALJ IN ZAKONODAVEC

Papež Frančišek nas preko Greccia uči:

Srce jaslic začne utripati takrat, ko ob božiču vanje položimo figurico Deteta Jezusa. Bog se predstavi kot otrok, da bi ga sprejeli v svoje naročje. V slabotnosti in krhkosti skriva svojo moč, ki vse ustvarja in spreminja. Zdi se nemogoče in vendar je tako: **v Jezusu je bil Bog otrok in v tem stanju je hotel razodeti veličino svoje ljubezni**, ki se kaže v nasmehu in v stegovanju rok proti vsakomur. Rojstvo otroka vzbudi veselje in začudenje, ker postavi pred nas veliko skrivnost življenja. Ko vidimo, kako žarijo oči mladih zakoncev pred svojim komaj rojenim otrokom, razumemo čustva Marije in Jožefa, ki sta ob gledanju otroka Jezusa zaznavala Božjo navzočnost v svojem življenju. Božji način delovanja nas skoraj omami, saj se zdi nemogoče, da bi se On odpovedal svoji slavi, da bi postal človek kot mi. Kakšno presenečenje je videti Boga, ki je prevzel naše vedenje: spi, pije mleko pri mami, joče in se igra kot vsi otroci! Bog tako kot vedno preseneča, je nepredvidljiv, nenehno izven naših shem. Ko nam torej jaslice kažejo Boga, kakor je vstopil v svet, nas izzovejo k premišljevanju o našem življenju, vključenem v Božje življenje; vabijo nas, naj postanemo njegovi učenci, če hočemo doseči zadnji smisel življenja.¹⁰

V JASLICE POLOŽITE JEZUSA OTROKA

Prižgite sedem sveč in zapojte

O Emanuel,
Bog z nami, naš kralj in zakonodavec:
pričakovanje narodov in njih rešitelj:
pridi in nas reši,
Gospod, naš Bog.
Veseli se! Veseli se, Izrael! Emanuel prihaja k tebi.

Živeti jaslice danes

Vabim vsakega kristjana, kjerkoli že je, naj **še danes obnovi svoje osebno srečanje z Jezusom Kristusom**, ali se vsaj odloči za srečanje z njim in ga vsak dan nenehno išče. Ni razloga, da bi kdo mislil, da to vabilo ni namenjeno njemu, kajti »nihče ni izključen od veselja, ki ga prinaša Gospod«. Kdor tvega, tega Gospod ne razočara. Kadar kdo stori majhen korak naproti Jezusu, odkrije, da je Jezus že pričakoval njegov prihod z odprtimi rokami.

[Papež Frančišek, Veselje evangelija 3].

Sklep

Pred 800 leti je sveti Frančišek povabil prebivalce Greccia, naj se sprehodijo po živih jaslicah. V istem duhu smo danes povabljeni, da vstopimo v svoje jaslice. Ko postanemo del razvijajoče se drame, ustvarimo prostor za petje pesmi, ki jo je Dojenček Jezus porodil v vsakem od naših src, med tem pa častimo tudi našega Boga, ki je postal podoben nam, da bi mi lahko postali podobni Bogu in večno živeli.

Ko sem bil otrok, so bile naše družinske jaslice v našem domu kot “živi evangelij, ki se dviga s strani Svetega pisma”. V mojih mislih ima Jožef še vedno slabo pobarvano brado in Marija še vedno kleči ob zibelki in moli z živo rdečimi ustnicami. Spomnim se tudi, kdo je na prizorišču manjkal. Zagotovo je manjkal moj najljubši lik iz vseh božičnih pesmi, deček bobnar.¹¹ Ko je bilo v hiši tiho, sem pod utripajočimi lučkami drevesca sedel v jaslih. Potem sem s kolena kot bobnom igral in pel svojo pesem: “Pridi, so rekli, pa-rum-pum-pum”. Še preden sem poznal O-antifone, so te odmevale na mojem “bobnu”.

Naj O-antifone postanejo del vaše božične tradicije. Morda si boste sčasoma celo predstavljali, kako držite svojega otroka v naročju in ga pomirjate s pesmijo: »O pridi, o pridi ...«

Potem boste morda v svojem srcu slišali, kako šepeta: »O, o, prišel sem, jutri bom prišel.«

Opombe

- 1 Papež Frančišek, Admirabile signum 1.
- 2 Admirabile signum 3.
- 3 Admirabile signum 10.
- 4 Admirabile signum 4.
- 5 Admirabile signum 2.
- 6 Admirabile signum 6.
- 7 Admirabile signum 7.
- 8 Admirabile signum 5.
- 9 Admirabile signum 9.
- 10 Admirabile signum 8.
- 11 »The Carol of the Drum« avtorice Katherine Kennicott Davis (1941), potem preimenovana v »Little Drummer Boy (1957).

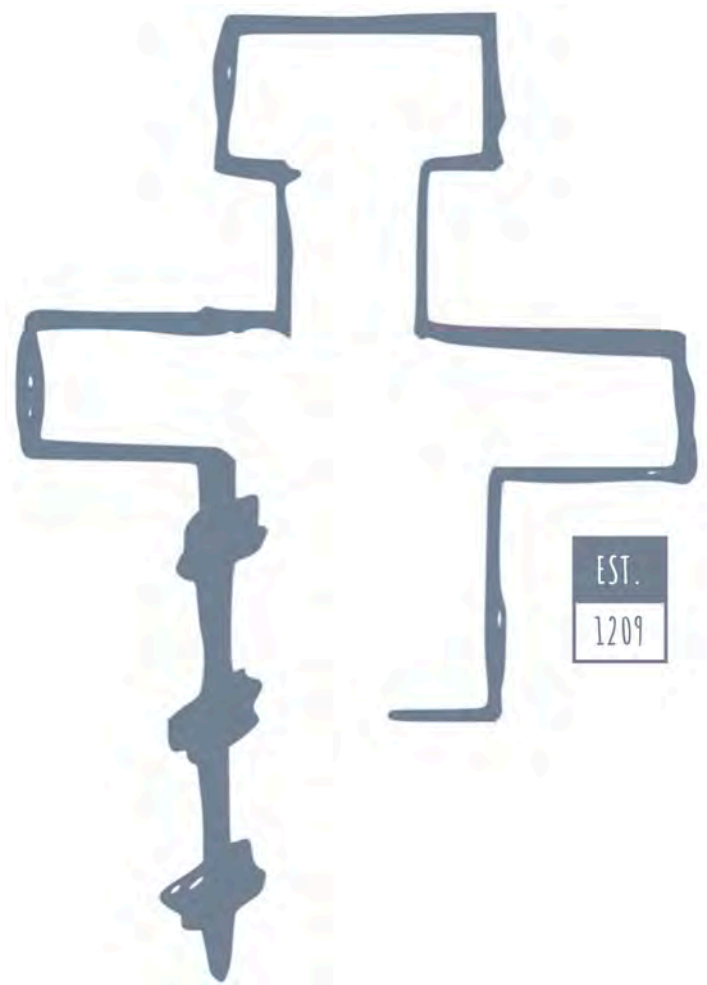
N.B.

Vsa besedila papeža Frančiška v opombah in virih so navedena z dovoljenjem © Dikasterija za komuniciranje - Libreria Editrice Vaticana.

O avtorju besedila in umetniku ilustracij

Brat Michael Lasky je minorit, ki trenutno živi v Rimu. Kot generalni delegat za mir pravičnost in varovanje stvarstva večino časa preživi na terenu, kjer sodeluje z brati pri pobudah za družbeno pravičnost in ponuja programe formacije o družbenem nauku Cerkve, zlasti v povezavi s frančiškovsko duhovnostjo in njeno intelektualno tradicijo. Delal je tudi za *Franciscans International* pri Združenih narodih, trenutno pa je član upravnega odbora *Franciscan Action Network*. Leta 2019 je brat Michael ustanovil kmetijo *Little Portion Farm* v mestu Ellicott City v zvezni državi Maryland. Je tudi urednik minoritske spletne strani FranciscanVoice.org.

Brat Joseph Dorniak se je minoritom pridružil leta 1969 in bil leta 1979 posvečen v duhovnika. Velik del svoje službe je opravljal v župnijah na vzhodu Združenih držav Amerike, med drugim je poučeval tudi na srednji šoli na Floridi. Brat Joseph je opravljal še mednarodno službo v Gani, na Jamajki in na Irskem. Pri vseh svojih nalogah je pustil umetniški pečat in s svojo umetnostjo navdihnil nešteto ljudi, da so sprejeli Gospoda. Ilustracije v knjigi so delo brata Josepha, ki je trenutno član samostana svetega Marka v Boynton Beachu na Floridi.

To access meditation in other languages, visit:
FranciscanVoice.org

